

Farní zpravodaj

2017 / 4

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Prosinec

JE TŘEBA OTEVŘÍT ZE VNITŘ...

Milí farníci, Ivan Sergejevič Turgeněv v povídce Jarní vody ztvárnil postavu ženy, která na pohled vypadá velmi sympaticky, ale skrývá v sobě velkou zlobu. Svou lehkomyšlností a požívačností přivede do neštěstí mnohé lidi. Proč to dělá? Ona sama říká: "Hlavní je nemyslet na důsledky!" Nemyslíme jen na dnešek?

Směřujeme k Němu, je to věc naší budoucnosti, jsme na cestě. Čas nám daný k tomuto putování je nutné dobře využít. Je to vzácný dar od Boha pro správné využívání přítomnosti. Protože nemůžeme změnit minulost ani ovládnout budoucnost, zůstává nám jen přítomnost, která nám skutečně patří. Ve starověku zaznělo to známé antické "Carpe diem" - Využívej dne! My křesťané můžeme tomuto pohanskému heslu dát hlubší náplň. Viděno křesťansky pro nás znamená: Čas hledání Boha je život, čas nacházení Boha je smrt, čas mít Boha je věčnost. Proto uchopme šanci, kterou nám nabízí přítomnost, pevně do rukou a uvědoměle se vydejme na další putování.

Doba adventní, kterou prožíváme, má dvojí ráz. Do 16. prosince jsou všechny myšlenky zaměřeny k druhému příchodu Pána Ježíše. A od 17. prosince jsou zaměřeny k přípravě na oslavu jeho narozenin. To znamená, že větší část je zaměřena na očekávání jeho druhého příchodu.

Anglický malíř William Holman Hunt (+1910) namaloval obraz s názvem "Světlo světa". Představuje Pána Ježíše, který stojí uprostřed noci v zahradě s lampou v ruce. Druhá ruka klepe na dveře domu. Na výstavě se jeden z návštěvníků zeptal malíře: "Na vašem obraze nemají dveře kliku. Jak je pak může Kristus otevřít a vejít dovnitř?" Malíř odpověděl: "Klika je v tom domě zevnitř. Dům je obrazem duše člověka. Člověk sám musí otevřít svou duši. Kristus jen klepe a čeká. Na člověku záleží, jestli ho vpustí anebo ne."

Kristus ty dveře ani nevylomí, ani nevypáčí. Je třeba otevřít zevnitř...

P. Wieslaw Kalemba

BÁSEŇ ČI MODLITBA

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
aby roztála tvá odmítavost
i tvá chladná uzavřenost,
a abys mi znovu pohlédl do očí.
Vždyť ti jdu vstříc
na všech tvých cestách.
A přece ještě nikdy
jsem k tobě nesměl přistoupit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.
Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
abys mě pustil
do svého smutku a temnoty,
do svých porážek
i do svého plynoucího času.
Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých vězeních.
A přece ještě nikdy
jsem tě nesměl osvobodit.
Já, tvůj Bůh.

Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.
Vždyť ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.

Z internetu čerpala Marie Jägerová

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Betlémské světlo je plamínek, který putuje napříč Evropou. Světýlko zažehnuté v místě narození Ježíše Krista – Betlémě – k nám letos dorazí již po pětadvacáté. Myšlenka šíření předvánočního pokoje a míru vznikla v Rakousku, odkud se rozšířila do pětadvaceti zemí světa. Tak byla založena novodobá vánoční tradice. Úplně poprvé plamínek přicestoval v roce 1986 letadlem do Lince, kde se stal součástí vánoční sbírky rakouského rozhlasu a televize na pomoc znevýhodněným dětem. K nám se Betlémské světlo dostalo po pádu čtyřicetileté komunistické

vlády a v rukou skautů a skautek poprvé putovalo v prosinci 1989 až pod sochu sv. Václava v Praze.

Betlémské světlo k nám tradičně poputuje z Vídně, kde ho rakouští skauti a skautky předají skautským delegacím z celé Evropy. Za Česko tradičně přeberou plamínek skauti a skautky z Brna.

Žamberečtí skauti si Betlémské světlo převezmou v neděli 17.12. 2017 na nádraží v Ústí nad Orlicí (skauti ho v ten den rozvázejí vlaky po celé České republice) a odtud ho přivezou na mši svatou a poté bude možnost si ho až do Štědrého dne zapálit v papírnictví naproti kostelu.

Markéta Marková

SETKÁNÍ MLADÝCH NA HOŘE MATKY BOŽÍ V KRÁLÍKÁCH

Byl to podzimní den, kdy jsme se my mladí z celé diecéze sjeli na krásné místo na Horu Matky Boží v Králíkách. Začínalo se v pátek 27.10. mši svatou v kostele. Po mši jsme měli dobrou večeři, a po večeři byl koncert křesťanské kapely Kapři. Po koncertu začala adorace, při které jsme se modlili. Po adoraci už byl volný program, kdo chtěl, mohl jít spát, jít do kavárny a nebo si jen tak povídat. V sobotu byl budiček v 7:30. Následovala snídaně a ukončení celonoční adorace. Po zakončení adorace jsme hráli deskovky, nebo poolomouckou hru a nebo si jen tak povídali. Pak jsme se přesunuli do kostela, kde jsme shlédli krátký film o olomouckém setkání mládeže, které bylo v létě. Po obědě následovalo několik zastavení, kde jsme se společně modlili a zpívali. Na zakončení byla slavnostní mše, kterou sloužil biskup Josef Kajnek. A po mši jsme se rozjeli do svých domovů šířit to, co jsme zažili. Do Králík nás přijelo asi 150 z celé diecéze. Bylo to moc skvělé.

Jakub Kladiwo

FARNÍ DEN TROCHU JINAK

Zatímco v Žamberku probíhal Farní den, já jsem byl o 120 kilometrů dál na jiné akci, též velmi významné. Salesiánské středisko v Brně-Žabovřeskách totiž slavilo svátek sv. Václava poněkud netradičně. Konalo se zde celostátní setkání mládeže (vesměs salesiánské) u příležitosti 90. výročí příchodu salesiánů do České republiky. Na den přesně, před 90 lety, přišel Ignác Stuchlý po letech působení v Itálii a ve Slovinsku do Fryštátu u Zlína a založil tam první salesiánský dům u nás (po inspiraci v zahraničí). Dnes je takových středisek v ČR čtrnáct. Z naší farnosti to máme nejbližší do Sebranic u Litomyšle nebo do Pardubic.

Do Brna se sjelo asi 400 mladých (ve věku 14 – 30 let) a spousta salesiánských kněží (při mši jsem napočítal asi 70) včetně českého provinciála (salesiánská kongregace se skládá z jednotlivých provincií – v podstatě se jedná o členské země) Petra Vaculíka z Prahy – Kobylis. Kolem poledne dorazil současný hlavní představený salesiánů (Společnosti sv. Františka Saleského), 10. nástupce Dona Bosca, Ángel (čti Ánchel) Fernández Artime, španělský salesiánský kněz, dlouhou dobu působící v Argentině. Na události samozřejmě nechyběla TV Noe (pro zájemce odkaz na videoarchiv zde: <http://www.tvnoe.cz/videoarchiv/search/?date=2017-09-28>), Radio Proglas či nakladatelství Portál.

A jak jsem se k tomu nachomýtnul já? V první řadě je třeba říct, že mým břimovacím patronem je sv. Jan (Giovanni) Bosco, otec a učitel mládeže, zakladatel řádu salesiánů. Jako student VŠ v Brně jsem už loni byl u salesiánů párkrát na bohoslužbách, takže jsem o nich věděl a měl přehled o dění ve středisku. A protože jsem v pátek měl normálně výuku, zůstal jsem přes svátek v Brně, tím pádem bylo rozhodnuto.

Nyní už pár řádků k samotnému programu akce. Po registraci v 9:00 ve středisku (s kostelem zasvěceným Panně Marii Pomocnici křesťanů), zorientování se v areálu a nakoupení knih z nakladatelství Portál, jsem se odebral na

dopolední kulturní program. Ten probíhal na pódiu a my jsme seděli na hřišti s umělým trávníkem. Po úvodní řeči moderátorů (2 mladí – z Brna a ze Sebranic) jsme zhlédli video

se členy různých komunit (středisek) v ČR, pak na pódiu promluvil p. Jan Vývoda, druhý nejstarší salesián v Česku – velmi čilý dvaadvadesátiletý pán. Po něm následovalo promítnutí předem natočeného rozhovoru s p. Janem Robem, nejstarším salesiánem v ČR (102 let), který se setkal i s p. Ignácem Stuchlým. Následovalo vystoupení dvojice mladých stepařů (mistrů Evropy) a poté trochu divočejší „píseň“ Salesiánský styl – vystupovali přímo autoři videoklipu, který je na Youtube (pro zájemce zde: <https://www.youtube.com/watch?v=KnoFIa-JPLc>). Poté už konečně došlo k tomu nejvýznamnějšímu, příjezdu Ángela Artima, s přivítáním a rozhovorem na pódiu (s překladatelkou ze španělštiny).

Po vynikajícím obědě (guláš, pečivo) jsme byli namotivováni na odpolední program a na pódiu se také představily různé kurzy a subjekty související s kongregací a činností salesiánů v ČR. Odpolední program probíhající v čase 14:00 – 15:30 byl volitelný a rozdělený do čtyř míst alias rozměrů výchovy sv. Dona Boska – Domov, Hřiště, Škola, Kostel. Na každém z těchto stanovišť byl bohatý program; souběžně probíhalo více aktivit a nemohl jsem tedy stihnout zdaleka vše, co by mě zajímalo. Ve škole (kterou představovalo vnitřní zázemí střediska) jsem absolvoval přednášku „K čemu mi byla škola?“ p. Ládyse Heryána a naučil jsem se modlitbu Otčenáš italsky (což se mi pak hodilo při mši). Dále tam byla aktivita týkající se loga salesiánů a lightpainting. V kostele byla možnost ztišení, svátosti smíření, duchovního rozhovoru či výstava fotek Člověk a víra. Na úvod proběhly Chvály vedené několika kněžími. Na hřišti se hrál fotbal, florbal, badminton, petanque, lakros a kalčo. V domově (který představoval velký stan) proběhlo

Horké křeslo pro provinciála a inspektorku - Petr Vaculík (SDB = Salesiáni Dona Boska) a Jana Svobodová (FMA = Dcery Panny Marie Pomocnice), kde se kromě moderátora mohl i každý z nás na něco zeptat. Dále byla možnost vyrábět svíčky (na opuštěné hroby), popovídat si s dobrovolníky ze světa nebo „napsat kamarádovi jen tak“.

Za každou absolvovanou aktivitu jsme dostali vajíčko (tzv. „impulz“), ta se během odpoledne sbírala do společného koše, který se pak nesl při mši sv. s dary (každé vajíčko představovalo 47,771 Kč, celkem se „vybralo“ 61 040 Kč, což byl dar předaný Ángelovi, aby peníze investoval tam, kde je to nejvíc potřeba; pozn.: tyto peníze pocházely z darů salesiánských spolupracovníků a členů salesiánské rodiny).

V 16:00 následovala slavnostní bohoslužba (přímý přenos v TV Noe), při níž složili sliby dva salesiáni, hlavním celebrantem byl p. Petr Vaculík, kázal P. Ángel Artime. Vše doprovázela skvělá kapela (včetně litanií, což bylo hodně netradiční a zajímavé). Na mši přišli i brněnští farníci – celkem tam mohlo být tak 1000 lidí. Celá mše svatá trvala skoro dvě hodiny, po jejím skončení dostal každý mladý od Ángela malý dárek - náramek z korálků na modlitbu Desátku (ve dvou vydáních, jedno pro každého z nás a druhé jako impuls – s úkolem někomu ho darovat a propojit se tak při modlitbě).

Z akce jsem odcházel po šesté hodině plný pozitivní energie (doslova nabitý křesťanskou láskou, která tam sršela ze všech kolem). Celý den se nesl v duchu připomínání minulosti a utváření budoucnosti, v duchu myšlenky nebát se činit velké věci, hledat své poslání a vyvarovat se roztržštění duše mezi spoustu „aktivit“, které dnešní

doba a konzumní svět nabízí; ale nalézt opravdu to svoje. Celkově bylo setkání pro můj duchovní rozvoj přínosné a podobné akce mohou (nejen) mladým rozhodně doporučit.

Lukáš Sourada

SALESIÁNI A DON BOSCO

ŽIVOT DONA BOSCA

Jan (Giovanni) Melichar (Melchiorre) Bosco se narodil 16. srpna 1815 v osadě Becchi v obci Castelnovo d'Asti v Itálii (dnes Castelnovo Don Bosco).

Rodiče byli chudými rolníky a hospodařili na malé usedlosti s pár kusy dobytka. Ve dvou letech Janovi zemřel otec na zápal plic, bylo mu teprve třiatřicet let. Takto svou první vzpomínku z dětství vypráví sám osmapadesátiletý Don Bosco, když sepisuje své vzpomínky: „Neměl jsem ještě ani dva roky, když mi zemřel otec. Nevzpomínám si na jeho podobu. Pamatuji si pouze slova matky. „Jeníku, už nemáš tatínka.“ Všichni odcházeli ze světnice, ale já tam chtěl zůstat...“

Jeho matka Markéta na sebe vzala těžkou úlohu a starala se o své tři syny sama. Sklony k pečování o ostatní se u Jana projevily už v pěti letech, když velel skupině chlapců z osady. V devíti letech měl sen, který změnil celý jeho život. Ve snu se mu zjeví Ježíš a Maria a radili mu, jak má správně vychovávat a získávat přátele – „ne pěstmi a bitím, ale vlídností a láskou.“

O náboženské vzdělání malého Jeníka se téměř výlučně starala jeho matka. V nedalekém městečku kázali misie. Jeník tam často chodil. Jednou, když se z misie vracel domů, přidal se k němu staříček kněz Don Calosso z Chieri. Vypytával se ho na leacos a pak mu také položil otázku, zda si něco z těchto kázání zapamatoval. Slíbil mu čtyři soldy, když zopakuje čtyři slova. Malý Jan mu zopakoval celé kázání, což staříček kněze velmi udivilo. Když se dozvěděl, že chce studovat na kněze, ale brání mu v tom jeho bratr Antonín kvůli práci na polích, pozval ho k sobě i s jeho maminkou a dohodli se, že se Jeník bude u něho každý den trochu učit a zbytek dne bude pracovat na poli, aby uspokojil svého bratra Antonína. Jeník si Dona Calossa velmi oblíbil, protože si získal jeho důvěru. Poprvé pocítil, že má stálého vůdce a věrného přítele své duše. Don Calosso

ho naučil každý den trochu rozjímat a něco duchovního číst. „Netrap se budoucností“, opakoval mu vícekrát. Když pak tento kněz zanedlouho umírá, Jeník je zdrcen. Vyrovná se s tím až tehdy, když dostává napomenutí ve snu, aby svou naději nevkládá do lidí, ale do dobroty Boha, našeho Otce.

Poté co se oženil jeho starší bratr Antonín, začal Jan Bosco v 15 letech navštěvovat veřejnou školu v Castelnovo. Zpočátku chodil do školy každé ráno i odpoledne, tam i zpět, celkem asi 20 km. Jakmile však vypukla zima, ukázal se tento způsob jako nemožný. Proto

mu strýc Michael vyjednal u známého krejčího Roberta pronájem. Během studií vystřídal mnoho zaměstnání, pracoval jako číšník, švec, knihař i krejčí. Už v té době založil pro své spolužáky „Veselou společnost“, která se scházela u některého z členů doma. Střídaly se veselé hry, debaty na křesťanská témata, četba dobrých knih a modlitba. Navzájem si chlapci dávali dobré rady a pomáhali si odstraňovat osobní chyby.

Po ukončení gymnázia Don Bosco vstupuje do kněžského semináře, kde se mu splnil jeho životní sen stát se knězem. Ze semináře odchází do ústavu pro doškolení farářů. Jeho duchovním vůdcem se stává Don Cafasso, který později podporuje dílo Dona Bosca nejen duchovně, ale také jako velkodušný dobrodinec.

Během studia Bosco vykonává praxi v dětských domovech, ústavech, ale také ve vězení pro mladistvé. Tam se také zrodila prvotní myšlenka jeho výchovného působení, a to zabránit tomu, aby se do vězení dostávali chlapci již ve dvanácti letech jen proto, že jsou opuštěni a nemají práci. Pocházel z velmi chudé rodiny a mezi těmi nejnuznějšími chlapci také vědomě a dobrovolně zůstal. Ti přicházeli do Turína za prací z celého Piemontu ještě jako děti. Byli ubytováni ve velmi špatných podkrovních či sklepních podnájmech, zaměstnávání v podmínkách, které umožňovaly jejich vykořisťování bez možnosti jakéhokoli zastání. O zařízeních pro volný čas se v té době také ještě nedalo hovořit, a proto není divu, že mnozí chlapci bez rodinného zázemí končili za mřížemi vězení. Don Bosco říkával: „Mladík, který se zkazí ve vašich ulicích, začne tím, že vás požádá o almužnu, potom ji bude vyžadovat, a nakonec si ji vezme s revolverem v ruce.“

Ve 26 letech byl Jan konečně vysvěcen na kněze (r. 1841). V Turíně poznal velkou bídu mládeže průmyslového města.

Don Bosco jednou v kostele narazil na výrostka z ulice, který se ukryl v sakristii. Když ho kostelník chtěl zbít a vyhnat, zavolal Don Bosco chlapce k sobě. Pohovořil si s ním a chlapec slíbil, že příští neděli zase přijde a přivede také několik přátel. Od té doby se Don Bosco pravidelně setkával se zanedbanou mládeží, se sirotky a mladými provinilci.

Poznal tak svůj životní úkol. Brzy k němu o nedělích přicházelo asi 80 chlapců, po pěti letech jich bylo přes 400. Slavili společně mši svatou a trávili den v přírodě. Don Bosco kupoval sportovní náčiní, organizoval závody a výlety. Zpočátku museli vystačit s jednou loukou. Až později se podařilo zajistit učebny a útulky. Všude, kde se objevil se svými mladými, stěžovali si lidé na rámus. Obávali se chlapců bez domova. Dona Bosca považovali za blázna. Také se setkával s nepochopením ze strany některých kněží, kteří nepovažovali jeho dílo za smysluplné. Donu Boscovi se ale všechny tyto těžkosti podařilo překonat díky naprosté důvěře v Boží pomoc. Často se též modlil k Panně Marii Pomocnici.

Později se mu podařilo získat starou ševcovskou dílnu a kus pozemku. Postupně tam vyrostlo středisko mládeže pro 800 chlapců bez domova. Don Bosco ho nazval „oratoři“ (z latinského orare = modlit se). Z oratoře se stala jakási lidová a večerní škola. Potom vznikly učebny a dílny pro studenty a učně v nejrůznějších oborech. Nesčetným opuštěným mladým lidem dopomohl Don Bosco tímto způsobem k dobrému vzdělání a práci, k víře a lásce k Bohu. Vytvářel s nimi (později i spolu se svou matkou, která mu přišla pomoci a stala se tak matkou všech chlapců - celé generace salesiánů ji proto nazývají Matka Markéta) společenství podobající se rodině. Každý den večer po práci si s nimi zpíval a hrál.

Na rozrůstající se oratoř Don Bosco nestačil sám, a proto se obklopil stejně smýšlejícími kněžími a laiky a později ze svých chudých chlapců vytvořil Společnost svatého Františka Saleského (inspirován švýcarským světcem "lidové zbožnosti" z přelomu 16. a 17. stol.), která je dnes nazývána Kongregací Salesiánů Dona Boska. Odtud také pochází zjednodušený název členů této kongregace - salesiáni. Společně s Marií Dominikou Mazzarellovou (1837 - 1881) založil Kongregaci Dcer Panny Marie Pomocnice (FMA) jakožto ženskou kongregaci s obdobným výchovným posláním pro dívky (členky této kongregace bývají běžně označovány jako salesiánky). Další spolupracovníky, přátele a dobrodince díla shromáždil do Sdružení salesiánských spolupracovníků (ACS).

Za svůj život napsal také několik pedagogických děl, např. Církevní dějiny pro školy, Biblické dějiny, Desetinná soustava a níže uvedený Preventivní systém při výchově mládeže.

Hluboká víra a důvěra v Boha byly neodmyslitelnou součástí jeho života a základním hnacím motorem pro jeho poslání. Na náboženství, rozumu a laskavosti také postavil svou pedagogickou metodu, kterou sám nazval preventivním systémem a která se vyznačovala stálou přítomností vychovatele mezi chlapci a rodinnou atmosférou.

Don Bosco umírá 31. ledna 1888 ve věku 72 let. Na jeho pohřeb přišlo okolo 40 000 lidí. Hrob má v chrámu Panny Marie Pomocnice v Turíně. I ve svých posledních slovech myslel na své svěřence: „Vyřídte mým chlapcům, že je všechny očekávám v nebi.“ Ač byl považován za snílka, do konce svého života stačil ještě postavit několik středisek a kostelů.

I když to byl velice chudý kněz, vždy dokázal zařídit prostředky pro tyto stavby. Pro tento svět se stal jasným důkazem metody, která spočívala v absolutním přijetí a lásce.

Roku 1929 byl papežem Piem XI. beatifikován (prohlášen blahoslaveným) a na velikonoční neděli 1934 kanonizován (prohlášen za svatého). Papež Jan Pavel II. ho pak 24. ledna 1989 prohlásil za *Otce a učitele mládeže*.

Památka Jana Bosca připadá na **31. leden**. Znázorňován je v kněžském rouchu, často má u sebe chlapce. Je patronem mládeže, duchovních správců mládeže a katolických nakladatelství.

Heslem Dona Bosca bylo (a heslem salesiánů dosud je) latinské **Da mihi animas, cetera tolle** (česky **Dej mi duše, ostatní si vezmi**). Sv. Don Bosco jím chtěl vyjádřit, že důležité je pouze spasit lidské duše (zejména zanedbaných chlapců z ulic, jimž se věnoval), ostatní je podřadné. Pomyslně osloven je zde Ďábel. Tato věta se nachází i ve Starém zákoně (Gn 14, 21): „Pak řekl Abramovi král Sodomy: ‚Dej mi lidi, a jmění si nech.‘“).

SVĚDECTVÍ O ZÁZRACÍCH

Don Bosco je světec, o kterém je zachováno velmi mnoho svědectví zázračných činů, které měl vykonat. Některé popisuje i on sám (např. rozmnožení hostií, čtení ve svědomí druhých), mnohé z nich popisují členové ústavu či životopisci. Tak např. chovanci popisovali, že ve zpovědnici, když si nevzpomínali na své hříchy, jejich hříchy všechny řekl. Údajně byl spatřen na místě, ve kterém se v danou dobu nenacházel – tzv. bilokace. Několikrát předpověděl i brzkou nečekanou smrt některého z chlapců a jsou mu přisuzovány i další jasnovidecké schopnosti. Na jeho modlitbu se mnoho lidí náhle a nečekaně vyléčilo, což zapříčiňovalo i jejich následné štědré dary pro účely kongregace.

BOSCOVA VÝCHOVA

Svoji metodu výchovy nazval Bosco **preventivní systém**. Ten stojí na třech pilířích:

- **rozum** – reaguje na konkrétní situaci a snaží se domýšlet, jaké bude mít jeho jednání důsledky na daného jednotlivce
- **laskavost** – snaží se být spolupracovníkem, zajímat se o jejich zájmy, hrát hry apod.
- **náboženství** – vychovatelská činnost má vycházet z hlubokého vztahu vychovatele k Bohu. K tomu má také vést své světence.

Bosco s chlapci hrál mnoho her a provozoval hudbu. Vždy se však také modlili, účastnili se mše svaté apod.

Některé výpovědi Dona Bosca o výchově:

- *Salesián musí svým ustavičným dohledem a především pozornou péčí takřka znemožnit dětem hřích. Musí pořád žít se svými žáky. Pod jakým názvem? Jako představený? Jako špehoun? Nikoliv, nýbrž jako otec, jenž nenechá své děti nikdy samy, dokud jejich svoboda není výchovou zabezpečena.*

- *Bez lásky není důvěry a bez důvěry není výchovy.*
- *Učinit se milovanými, abychom milovaným učinili Pána Boha.*

SALESIÁNSKÉ LOGO

Salesiánské logo vyjadřuje základní prvky preventivního systému Dona Bosca. Znázorňuje:

- dospělého člověka, který vede za ruce dvě děti – přátelský vztah mezi vychovateli a dětmi, osobní přístup
- šipku směřující vzhůru – důraz na rozvoj osobnosti jednotlivce, směr vzhůru značí cestu k Bohu
- tři sloupky (rozum, náboženství, laskavost) – na nich stojí celý salesiánský výchovný systém
- domov – symbolizuje rodinnou atmosféru

NÁSTUPCI DONA BOSCA

Rector major (též generál či generální představený) je hlavou salesiánského řádu.

- bl. Michael Rua (1888–1910)
- Paolo Albera (1910–1921)
- bl. Filippo Rinaldi (1922–1931)
- Peter Ricaldone (1932–1951)
- Renato Ziggiotti (1952–1965)
- Luigi Ricceri (1965–1977)
- Egidio Vigano (1977–1995)
- Juan Edmundo Vecchi (1995–2002)
- Pascual Chávez Villanueva (2002–2014)
- Ángel Fernández Artime (od roku 2014)

Z internetu čerpal Lukáš Sourada

VÝROČÍ 25 LET VESMÍRU

Mnozí z vás asi znáte, někteří jste tam jistě byli, Diecézní centrum života mládeže Vesmír.

Letos tomu bylo 25 let od jeho založení, proto se to neobešlo bez patřičné oslavy. Mnozí, nejenom mladí lidé, se začali sjíždět již v pátek, 3. listopadu. Oficiální program

začínal v sobotu, 4. listopadu, v 11 hodin mši svatou. Hlavním celebrantem byl mons. Josef Socha. Hudební doprovod během mše zajišťovala Veka - Vesmírná kapela. Po mši svaté mons. Socha osobně poděkoval zakladateli tohoto centra, P. Pavlu Rouskovi, kterému všichni shromáždění poděkovali dlouhým potleskem.

Dobrému obědu po mši svaté předcházel slavnostní přípitek a když se všichni občerstvili a nasýtli, začal další slavnostní program. Celý ho provázeli 2 bývalí týmáci. Na pódiu se se svým vyprávěním střídali lidé, kteří stáli u samého začátku tohoto centra, dále mladí, kteří sem pravidelně jezdí, ale také ti, kterým Vesmír ukázal životní cestu nebo právě zde našli Boha. A co by to bylo za oslavu, kdyby zde chyběl dort? Byl výtečný, čokoládový.

Po všech vyprávěních následoval koncert Vesmírné kapely, který se všem líbil. Po koncertu následovala společná večeře, při které si na švédských stolech mohl každý zvolit podle svého gusta. Po večeři následovalo předtančení a po něm volná zábava a tanec.

Slavnostní den byl zakončen společnou adorací a ztišením v kostele sv. Matouše.

Václav Rendl

BIBLICKÉ POSTAVIČKY

Začátkem listopadu jsem se v Chrudimi na evangelické faře zúčastnila výroby biblických postaviček. Akce probíhala v pátek večer a pak ještě v sobotu celý den. Kurz výroby biblických postaviček se koná pod záštitou Katolického biblického díla. Nápad pochází ze Švýcarska a u nás se tomu věnuje lektorka PhDr. Marie Klačková. S biblickými postavičkami se můžete setkat v kostelích po celé republice. Využívají se především pro znázornění nějaké scény z Bible a jsou většinou umístěny v blízkosti ambonu, místa, kde se čte Boží slovo. Postavičky jsou asi 25 cm vysoké (dospělý muž či žena) a můžete si je vyrobit pouze na kurzu, jelikož je jejich výroba chráněna patentem.

Já jsem stihla vyrobit dvě postavičky, jednoho dospělého muže a jedno dítě ve věku asi kolem 10 let. Výroba je náročná, precizní a probíhá pod vedením a za pomoci lektorky. Je důležité, aby osoba, která se chce kurzu zúčastnit, zvládala alespoň základy šití. Paní lektorka má připraveny kostry z drátu obalené sisalovým vláknem.

Nohy jsou olověné, a zaručují tak stabilitu postavičky. Celá postavička je velmi ohebná, může klečet, otáčet hlavou, ohýbat nohy, ruce. Tím se dá vyjádřit různý postoj biblických postav. Na kurzu si celou postavičku vyrobíte tak, že obalujete ruce i nohy pružnými obinadly, která se musí lepit, a tělo vycpete vatelínem. Našijete spodní prádlo, které je také připravené, a nakonec si vyberete šaty, případně plášť, do kterého postavičku oblečete. Na závěr si vyrobíte hlavičku a z kůže přišijete vlasy.

Vyzkoušíte si také různé způsoby využití postaviček, společně nainstalujete scénu z Bible. My jsme měli znázornit scénu ze Starého zákona, kde byl Josef, syn Jákobův, svými bratry prodán do otroctví. Učili jsme se také s postavičkami různě hýbat a vyjádřit jejich nálady a postoje.

Kurzy se konají po celé republice a termín výroby se dá dohodnout s paní Klaškovou. V únoru bude probíhat jeden kurz také v Litomyšli. Pokud by byl v naší farnosti zájem a sešlo by se nás alespoň patnáct, mohli bychom uskutečnit výrobu přímo u nás. Nabídnout bychom to mohli i lidem z okolních farností nebo sborů. Ráda bych pozvala ženy či dívky, maminky i babičky, které rády vyrábějí nebo šijí, ke společné práci i zábavě. Abychom mohli využívat postavičky k biblickým hodinám, při výuce náboženství, nebo postavit scénu přímo v kostele, budeme potřebovat postaviček víc. Zatím v naší farnosti máme jen jednu dospělou postavičku a jedno dítě. Domů jsem si z kurzu přivezla materiál na výrobu oveček, miminka a batolete. Získala jsem také jednoho velblouda, který se dá v budoucnu využít pro betlémskou scénu.

Myšlenka biblických postaviček mě velice nadchla a potěšilo by mě, kdyby někdo z farnosti měl zájem zúčastnit se některého z kurzů výroby biblických postaviček. Prosím, dejte vědět mně nebo otci Wieškovi, ať můžeme společně udělat něco pro farnost.

Marie Souradová

NAŠE MILÉ SESTRY V AKCI, DANO, EVO A MAJKO,

kteří jste v těchto dnech oslavily nebo se chystáte slavit významné životní jubileum. Nebudeme prozrazovat, kolikrát jste už slavily Vánoce, to není důležité. Důležité je, že jste mladé duchem, naplněny životním elánem, chutí pomáhat a nezbytným humorem.

Děkujeme za léta spolupráce, těšíme se, že máme před sebou ještě spoustu radostných chvil a zpívání ke chvále Boží. Přejeme Vám pevné zdraví, hodně radosti v kruhu svých blízkých a nade vším Boží ochranu.

Za chrámový sbor Míša Pachelová

„Velebný pane, chtěl bych vás poprosit o zádušní mši za mého psa.“ „To nepůjde, to budete muset zkusit u nějaké sekty.“ „A myslíte, že by jim stačilo takovejch deset tisíc?“ „Božíčku, to jste měl říct hned, že pejsek byl katolík.“

Kněz na konci kázání řekl: „A příští neděli budeme mluvit o lhaní. Připravte se na to tak, že si přečtete sedmnáctou kapitolu Markova evangelia.“ Další neděli se zeptal: „Kdo si přečetl sedmnáctou kapitolu Markova evangelia?“ Několik farníků zvedlo ruku. „Vidím, že na téma lži budu mluvit oprávněně. Markovo evangelium má totiž jen šestnáct kapitol.“

Farář čte kázání. Zezadu se k němu přitočí kostelník a šeptá mu: „Otče, na kůru hrají poker.“ Kněz na to šeptem: „Díky, ale nejdřív musím dokončit to kázání.“

Když Bůh stvořil život, postavil si nové tvory do řady a nalajnoval jim život: „Ty, osle, budeš od úsvitu do soumraku pracovat a tahat těžké náklady na svých zádech. Budeš jíst trávu a budeš hloupý. Budeš žít padesát let.“ Osel Bohovi odpověděl: „Stvořiteli, žít takhle padesát let je moc. Nedávej mi víc než třicet let.“ A Bůh pravil, ať se stane, a tak se stalo.

Psovi Bůh řekl: „Ty jsi pes. Ty budeš hlídat lidská obydlí, dělat člověku přítele. Budeš jíst, co zbude po člověku, a budeš žít třicet let.“ Psovi se třicet let zdálo moc a usmlouval to na patnáct.

K opici Bůh pravil: „Ty jsi opice. Budeš se houpat a skákat ze stromu na strom a chovat se jako idiot. Budeš směšná a budeš žít dvacet let.“ Opice uprosila Boha, aby jí takového života nedával víc než deset let.

A k člověku Bůh pronesl: „Ty jsi muž, jediná myslící bytost na zemi, která bude ovládat jiné bytosti. Budeš vládnout zemi a žít dvacet let.“ A muž povídá: „Pane Bože, dvacet let je málo. Dej mi těch třicet, co nechtěl osel, těch patnáct od psa a těch deset od opice.“ A bůh tak učinil.

No, a proto chlap žije dvacet let jako muž, potom třicet let pracuje od rána do noci a tahá náklady na zádech jako osel, pak patnáct let hlídá vlastní dům a jí co zbude po ostatních jako pes, a nakonec stráví deset let jako opice, když dělá šaška vnoučatům.

Z internetu čerpal Lukáš Sourada

V tomto biblickém testu budou správné odpovědi začínat písmenem B.

1. Nejmladší Jákobův syn, při jehož porodu matka Ráchel zemřela.
2. Město pověsné stavbou věže a zmatením jazyků.
3. Zločinec, kterého Židé vyměnili za Ježíše.
4. Jméno, které Danielovi dal v Babylóně velitel dvořanů.
5. Izraelský soudce, který zásluhou Debory porazil vojska nepřítele.

6. Označení pro toho, kdo popírá Boha.
7. Místo, kde Abraham učinil smluvu s Abimelekem.
8. Místo, na které se odebrali mudrci po setkání s Herodem.
9. Osmý kámen, který je v základech nového Jeruzaléma.
10. Koho ve svém listu vyzývá Jakub k pláči?
11. Jméno Jeremiášova písaře.
12. Jméno jednoho ze dvanácti Ježíšových učedníků.

Ondřej Jäger

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Na začátku školního roku jsme se s dětmi z Misijního klubka sešli na faře ve Slatině nad Zdobnicí: <http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivita-pmd/setkani-na-zahajeni-noveho-skolniho-roku-s-misijnim-klubkem-ve-slatine-nad-zdobnici/>;

a v kostele Proměnění Páně ve Slatině nad Zdobnicí při mši svaté, kde otec Wiesław Kalemba požehnal školákům. Povzbudil je do nového školního roku a společně jsme prosili o dary Ducha svatého, abychom dokázali svědčit o Pánu Ježíši s odvahou a radostí.

23. září jsme odjeli na Misijní den do Chocně, kde byla připravena spousta aktivit pro děti i dospělé, národní ředitel PMD Leoš Halbrštát a redaktor Rádia Proglas Filip Breindl promítali záběry z Bangladéše, děti se mohly těšit z divadla i sportovního klání ve fotbale o Misijní putovní pohár. Celé setkání vyvrcholilo slavnou mší sv. s otcem biskupem Josefem Kajnekem. Ten s národním ředitelem PMD vedl slavnostní obřad přijímání dětí do Papežského misijního díla dětí.

Atmosféru Misijního dne můžete vidět v reportáži na:

<https://www.youtube.com/watch?v=5HVEEF7BRv0>;

a fotogalerii najdete na:

<http://www.missio.cz/pro-deti/misijni-vychova-deti/misijni-den-2017-v-chozni/>

Při setkáních na faře ve Slatině si v misijním programu připomínáme, k čemu nás stále vybízí papež František: k lásce k Bohu a našim bližním, ve kterých máme vidět samotného Krista. Ve druhé části pak vyrábíme dárky pro radost do Misijních jarmarků, zazpíváme si a zahrajeme. Přijíždí k nám i děti z Misijního klubka v Písečné s rodiči a s výrobky nám pomáhají. Děti také malovaly obrázky a přání dětem do Tanzánie.

Při svatováclavské pouti 28. září ve farním kostele v Žamberku jsme připravili Misijní jarmark, na kterém jsme nabídli, co šikovné děti, maminky a babičky vytvořily a velký výběr misijních materiálů PMD. Podařilo se podpořit projekty Papežských misijních děl částkou 8120 Kč.

Všechny fotografie si můžete prohlédnout na tomto odkazu:

<http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivity-pmd/misijni-jarmark-na-svatovaclavske-pouti-v-zamberku>.

Prožít co nejlépe misijní měsíc říjen a připravit se na slavení Světového dne misii nám pomáhal kalendář "Misijní říjen 2017", který dětem připomínal nejdůležitější svátky a naplňování největšího přikázání lásky. Světový den misii provází i příprava na vlastní oslavu Misijní neděle, děti dostaly plakát PMD s úryvkem z Matoušova evangelia "Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili" (Mt 25,40) a citát papeže Františka "Misie jsou srdcem křesťanské víry". Malí misionáři se na nedělní bohoslužbu oblékli za představitele jednotlivých kontinentů a v komentovaném obětním průvodu přinášeli své dary s misijními symboly.

Všechny fotografie si prohlédněte zde: <http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivity-pmd/misijni-nedele-v-kostele-promeneni-pane-ve-slatine-nad-zdobnici/> ;

a z Misijního mostu modlitby na: <http://www.missio.cz/galerie/foto/aktivity-pmd/misijni-most-modlitby-ve-slatine-nad-zdobnici/>

Další fotografie z našich setkávání naleznete na webu PMD: <http://www.missio.cz>; popř. na FB profilu:

<https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila>

Na naše setkání srdečně všechny zveme a máme radost z každé návštěvy otce Wiesława a jáhna Leoše Halbrštáta, kteří nám dávají požehnání pro naši práci.

Příště Vám napíši o adventním Misijním jarmarku na 1. adventní neděli ve Slatině, jehož výtěžek podpoří Jeden dárek navíc, projekt PMD pro chudé děti v Keni.

Nyní děti plní úkoly z "Adventního misijního kalendáře" a těší se na vánoční misijní koledování s návštěvou starých a nemocných.

Na závěr slova papeže Františka o Vánocích, na které se připravujeme a všichni těšíme:

„Tajemství Vánoc, jež je světlem a radostí, interpeluje a otřásá, protože je zároveň tajemstvím naděje i smutku. Nese v sobě příchut' smutku, protože láska je nepřijata a život skartován. Tak se to děje Josefovi a Marii, kteří našli zavřené dveře a uložili Ježíše do jeslí, „protože v zájezdním útulku pro ně nebylo místo“ (Lk 2,7). Ježíš se narodil některými odmítnut za lhostejnosti větší. Také dnes se může vyskytovat stejná lhostejnost, když se Vánoce stanou svátkem, kde jsme protagonisty my a nikoli On, a když se pachtíme za dárky a zůstáváme nevnímaví vůči tomu, kdo je odsunut stranou.

Vánoce však mají především příchut' naděje, protože navzdory temnotám září Boží světlo. Jeho laskavé světlo nepůsobí strach. Bůh, který je do nás zamilovaný, nás přitahuje svojí něhou, když se jako chudý a slabý rodí mezi námi jako jeden z nás. Rodí se

v Betlémě, městě, jehož jméno znamená „dům chleba“. Zdá se, že nám tak chce říci, že se rodí jako chléb pro nás. Vstupuje do života, aby nám dal svůj život; přichází do našeho světa, aby nám přinesl svoji lásku. Nepřichází nás pohltnout a poroučet nám, nýbrž živit nás a sloužit nám. Existuje tak přímá spojitost mezi jesličkami a křížem, kde se Ježíš stane lámaným chlebem. Je to přímá spojitost lásky, která se odevzdává a zachraňuje nás, zahrnuje náš život světlem a naše srdce pokojem.“

Děkují za pomoc a podporu papežských misií a všem přeji požehnané Vánoce!

Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka PMD

VÝSLEDKY VOLEB DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI ŽAMBERK PRO ROK 2017 – 2021

Počet odevzdaných platných volebních lístků: 91

Počet odevzdaných neplatných volebních lístků: 5

Zvolení:

Ondřej Jäger 59 hlasů

Marek Faltus 45 hlasů

Tomáš Ježdík 43 hlasů

Marie Souradová 36 hlasů

Roman Moskva 32 hlasů

Václav Rendl 30 hlasů

Jmenování:

Pavel Brůna za Líšnici

Bronislava Halbrštátová za Slatinu nad Zdobnicí

Daniel Klíž za Písečnou

ZÁPIS ZE SETKÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI DNE 24.11. 2017 (USTAVUJÍCÍ ZASEDÁNÍ NOVÉ PRF)

Přítomni: o. Wiesław, M. Faltus, O. Jäger, T. Ježdík, R. Moskva, V. Rendl, M. Souradová, P. Brůna

Omluveni: D. Klíž, B. Halbrštátová

Začátkem listopadu proběhly volby do PRF, zvolení i jmenování členové obdrželi dekret a budou skládat slib o první adventní neděli 3.12.

V tento den se také na začátku mše svaté budou žehnat adventní věnce.

Otec Wiesław pogratuloval všem členům Pastorační rady farnosti ke zvolení a popřál jim Boží požehnání k jejich službě.

Po úvodní modlitbě byl zvolen místopředsedou PRF Tomáš Ježdík a sekretářkou Marie Souradová.

PASTORAČNÍ PLÁN FARNOSTI

2.12. - farní Silvestr

9.12. - sv. Mikuláš se svým doprovodem přijde po mši svaté do kaple Nanebevzetí Panny Marie na zámku. Mše svatá bude s doprovodem rytmických písní.

7.12., 14.12., 21.12. - roráty se snídání na faře. Zváni jsou všichni.

Adorace budou pokračovat každý pátek od 15 hodin v chrámu sv. Václava. V této době bude také možnost přijmout svátost smíření.

15-16.12. - Adventní duchovní obnova. Začátek v pátek večer. V sobotu ranní chvály a přednáška. V sobotu odpoledne možnost svátosti smíření.

V prosinci také vyjde další číslo Farního zpravodaje. Uzávěrka je 3.12. a měl by být k dispozici na 3. adventní neděli 17.12.

Slatina – změna místa středních bohoslužeb – od adventní doby nebude mše svatá ve středu sloužena v kostele, ale na faře ve Slatině nad Zdobnicí. Důvodem je malá účast věřících a chladno v kostele.

Tříkrálová sbírka – v Žamberku proběhne v rozmezí několika dnů začátkem ledna, podrobnosti ještě budou upřesněny s organizátory. Koledníkům bude při mši svaté uděleno požehnání a poté budou otcem Wieškem rozesláni do určených obvodů. Prosíme o hojnou účast a podporu této charitativní akce.

Návrh na ekumenické setkání v Žamberku s křesťanskými církvemi během ledna.

Diskutovalo se i o liturgických službách, byl podán návrh na ministrantské schůzky. Dále se řešilo i pověření akolytů ke službě. Zvažováno podávání sv. přijímání při bohoslužbách v chrámu sv. Václava také uprostřed kostela, u oltáře sv. Terezičky.

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB

Štědrý den je zároveň čtvrtou adventní nedělí, proto bude mše svatá i ráno v Žamberku v 9:30 hod a v Písečné v 11:00 hod. Další bohoslužby: 15:00 hod Líšnice, 22:00 hod Slatina, 24:00 hod Žamberk.

Boží hod vánoční: 9:30 hod Žamberk, 11:00 hod Písečná.

Sv. Štěpán: 9:30 hod Žamberk, 11:00 hod Písečná.

sv. Jan Evangelista: 18:00 hod Žamberk a poté žehnání vína a vánoční posezení na faře.

Silvestr – svátek sv. Rodiny: 8:00 Líšnice (pouť), 9:30 hod Žamberk, 11:00 hod Písečná.

Matky Boží, Panny Marie: 8:00 hod Slatina, 9:30 hod Žamberk, 11:00 hod Písečná.

Pastorační rada farnosti vzala na vědomí návrhy zaslané paní Ivou Kočovou a uvítala nabídku pomoci z její strany. Jedná se o tyto oblasti:

- Farní kavárna (hospůdka) - možnost scházet se na faře po nedělní mši svaté je, důležité bude, aby si to vzal někdo na starost. Navrhujeme prozatím provozovat kavárnu 1x měsíčně s tím, že v kostele bude k dispozici rozpis. Zde se budou moci zapsat rodiny, které si provoz vezmou na starost, ideální by bylo, kdyby se co nejvíce lidí prostřídalo, aby neležela tíha organizace pouze na jednom člověku.

- Setkávání seniorů na faře – není problém – záleží na zájmu seniorů o tento typ schůzek, jak často se budou chtít scházet. První setkání bude upřesněno v ohláškách, proběhne zřejmě někdy ve čtvrtek po ranní mši svatě.

- Rytmické mše svaté – opět podle zájmu dětí, mládeže. Zatím by probíhaly každé druhé úterý v měsíci v 18:00 v kapli Panny Marie Bolestné. Zveme srdečně všechny mladé hudebníky a zpěváky k spoluúčasti na organizaci těchto bohoslužeb.

- Besedy se zajímavými lidmi – pokud by se našel někdo, kdo by to organizačně zajistil, není problém besedy uskutečnit. V Letohradě probíhají besedy v rámci České křesťanské akademie, což u nás v Žamberku není. Proto nelze srovnávat tyto farnosti.

TECHNICKÉ ZÁLEŽITOSTI

Slatina nad Zdobnicí – část fary je opravená, část vyžaduje další opravu. Farnost Slatina není schopna spolufinancování těchto oprav. Zvažováno také využití fary pro dovolené nebo různé oslavy či setkání za menší pronájem.

Písečná – horní část fary je v pronájmu, dolní část fary bude využívána pro setkávání farníků.

Žamberk – kostel – probíhá oprava části střešní krytiny dle plánu a získaných dotací. Problém s osvětlením uvnitř kostela, o. Wiešek osloví firmu, která se zabývá osvětlením vnitřních prostor. Oltář sv. Jana Nepomuckého bude přenesen zpět z kaple do chrámu sv. Václava. Proběhla diskuze o pozemcích navrácených v restitucích, více informací bude získáno od pana Záreckého.

Příští setkání Pastorační rady farnosti bude 19. ledna 2018. Do té doby se členové PRF mají zamyslet nad prioritami v pastoraaci a navrhnout osoby zodpovědné za jednotlivé úseky pastoraace.

Předseda PRF

o. Wiesław Kalemba

Sekretářka PRF

Marie Souradová

VÝTAH AKCÍ – PODZIM 2017

Skončil Festival Harriet Parish a od půli září postaveno v kostele lešení na pravé straně presbytáře pro další restaurační práce.

Určité změny byly také v kostele – na hlavním oltáři a na oltáři sv. Terezičky umístěny svíce, křtitelnice s paškálem rovněž přesunuta k oltáři sv. Terezičky.

Ve čtvrtek 28. září po slavné mši sv., při které zazpívali na kůru zpěváci k počtě sv. Václava, před kostelem proběhl Misijní jarmark, pořádaný Misijním klubkem ze Slatiny

n. Zdob. Vybralo se přes 8 000,- Kč. Poté se konal na faře a farní zahradě již 6. Farní den. Počasí přálo, sešlo se velké množství farníků, kteří si pochutnali na dobrém obědě, po obědě káva, čaj a sladké a slané pečivo. Nejen pro děti přišel kouzelník, hudba hrála až do samého večera. K večeru se na grilu opékalo maso. V 18 hodin proběhl v kostele varhanní koncert.

V sobotu 30.9. od 19 hodin na faře první Lectio divina.

Začátkem října začala výuka náboženství v Žamberku, také v Písečné a ve Slatině n. Zdob., vždy dvě hodiny jednou za čtrnáct dnů. Také začalo páteční setkání mládeže na faře.

V říjnu proběhly volby do pastorační rady pro období 2017-2021.

Rovněž začátkem října začala v Žamberku pravidelná páteční adorace od 15 hodin do večerní mše sv.

V sobotu 7. října v kapli P. M. Bolestné se konala podzimní sbírka šatstva a dalších věcí pro Diakonii Broumov.

V sobotu 14. října v kostele proběhl koncert akordeonů.

V sobotu 21. října před misijní nedělí připravila mládež v kostele od 21 hodin Misijní most modlitby.

V pondělí 30. října se v 18 hodin v Divišově divadle udělovaly Ceny města Žamberka 2017. Jedním z navržených byl i P. Oldřich Kučera, který převzal toto ocenění za dlouholeté působení v žamberské farnosti a vikariátu a rovněž za péči o kulturní památky a činnost v redakční radě Žamberských listů (na fotografii se svou sestrou Majkou, salesiánkou).

Začátkem listopadu byly dokončeny restaurační práce v presbytáři kostela a sundáno lešení.

Také začala oprava nadstřešní části obou komínů na faře v Žamberku. Rovněž kaple Panny Marie Bolestné se dočkala nového nátěru fasády, takže barvou ladí s nátěrem kostela.

V pátek 24. listopadu se po večerní mši sv. sešla poprvé na faře nová pastorační rada.

V sobotu 2. prosince od 19 hodin proběhlo na faře Setkání na ukončení církevního roku s poděkováním – Farní Silvestr.

V sobotu i v první neděli adventní se žehnaly adventní věnce. V kostele je adventní věnec zavěšen na laně před obětním stolem.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
DĚKANSTVÍ ŽAMBERK, SLATINA NAD ZDOBICÍ

Vánoční bohoslužby

NEDĚLE	Štědrý den	
24.12.2016	9.30 Žamberk	Mše sv.
	11.00 Písečná	Mše sv.
	15.00 Lišnice	Mše sv.
	22.00 Slatina	Mše sv.
	24.00 Žamberk	Mše sv.
PONDĚLÍ	Slavnost Narození Páně	
25.12.2016	9.30 Žamberk	Mše sv.
	11.00 Písečná	Mše sv.
ÚTERÝ	sv. Štěpán	
26.12.2017	8.00 Slatina	Mše sv.
	9.30 Žamberk	Mše sv.
	11.00 Písečná	Mše sv.
STŘEDA	sv. Jan apoštol	
27.12.2017	18.00 Žamberk	Mše sv.
ČTVRTEK	sv. Mlad'átek	
28.12.2017	7.30 Žamberk	Mše sv.
	16.00 Albertinum	Bohoslužba
	16.45 Penzion	Bohoslužba
PÁTEK		
29.12.207	17.00 Písečná	Mše sv.
	18.00 Žamberk	Mše sv.
SOBOTA		
30.12.2017	16.30 Žamberk zámekká kaple	Mše sv.
NEDĚLE	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	
31.12.2016	8.00 Lišnice	Poutní mše sv.
	9.30 Žamberk	Mše sv.
	11.00 Písečná	Mše sv.
PONDĚLÍ	Matky Boží, Panny Marie	
1.1.2017	8.00 Slatina	Mše sv.
	9.30 Žamberk	Mše sv.
	11.00 Písečná	Mše sv.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Benjamín	1 Moj 35,16nn
2. Bábel	1 Moj 11,9
3. Barabáš	Jan 18,39-40
4. Beltšasar	Dan 1,7
5. Bára	Soud 4. kap.
6. Bloud	Žalm 14,1
7. Beer-šeba	1 Moj 21,31-32
8. Betlém	Mat 2,1nn
9. Beryl	Zj 21,18-19
10. Boháči	Jak 5,1
11. Bárak	Jer 36,4nn
12. Bartoloměj	Mat 10,2-4

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde v březnu 2018.

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vřazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalembe, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>